

Schmidt Mária: A baloldal sírásója

2017 április 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Íme a hatalmas vihart kavart jegyzet. Ez valóban kötelező olvasmány, kihagyhatatlan!

**„If you want to make the world a better place,
take a look at yourself, and make a change.”**

Michael Jackson: „Man in the Mirror”

Esettanulmány

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy hatalmas bányavidék a közeli *Trepčában*, ahol mintegy 40 bányából nyertek ki aranyat, ezüstöt, cinket, ólmot és kadmiumot. Ezek a bányák munkát adtak az ott élőknek. Egyikük, a *koszovói Zvecan* különösen gazdag lelőhellyel rendelkezett. Történt egyszer, hogy az 1995-ben alapított *International Crisis Group (ICG)*, a nagytekintélyű, független, szakértők által álló kutató és elemző intézet, amelyet azért hoztak létre és mekkortetnek, hogy elkerülhessük a háborúkat és egy békésebb világot építhessünk fel és amelynek igazgatótanácsában fiával együtt maga a nagy filantróp, a mellékállású emberbarát *Soros György* is helyet foglal, és persze békés adományokkal biztosítja a működését, kiderítette, hogy Koszovó jövője szempontjából döntő fontosságú lenne a trepcai termelés felfuttatása. Az ottani természeti kincsek kiaknázása ugyanis nagy szerephez jut majd, ha Koszovó önállóvá válik. Az ICG független szakemberei szerint ugyanakkor, felettébb sajnálatos módon, az ottani kitermelés alulfinanszírozott, az üzemek rosszul vezetettek, a természetre és az egészségre károsak. Ja, és az ott élők Belgrád kizsákmányolja. *„Trepca Koszovo Berlini Fala. Hosszú idő óta a koszovói albánok ellenállásának és a szerb elnyomásnak a szimbóluma.”* érveltek szakmailag. Aztán kitört a koszovói háború.

Pár hónappal később a bevonuló ENSZ-erők helyi vezetője: *Bernard Kouchner*, aki az ugyancsak Soros által pénzelt *Orvosok Határok Nélkül* mozgalomból jött, megdöbbenve fedezte fel, hogy a trepcai bányákban és a zvecani gyárban végzett munka milyen ártalmas az egészségre, főleg ami a gyerekeket és a terhes anyákat illeti. Az ENSZ-erők ezért haladéktalanul kisajátították a bányákat és a feldolgozó üzemeket. Majd egy nagyvonalú gesztussal minden koszovói tulajdont. A véletlenek egybeesése miatt alakulhatott úgy, hogy Soros magánbefektető cége pont akkor kapott lehetőséget, hogy 50 millió dollárt fektessen be a területen. Ezzel párhuzamosan az USA kormánya 100 millió dolláros határig kötelezettséget vállalt a balkáni befektetésekre.

Sorost 16 másik jelentkező közül választották ki, feltételezhetően nyílt és fair közbeszerzési eljárásban. Lett tehát finanszírozás Zvecanban, azzal a nyilvánvaló céllal, hogy a bányászat ne károsítsa tovább az ott dolgozók egészségét, különös tekintettel a terhes anyákra és a gyerekekre. Mindez a nyílt társadalom elvárásainak és a független szakértők iránymutatásainak megfelelően történt, ahogy máshol is, minden alkalommal, ahol az események *happy enddel* zárulnak. Ezt a történetet egy korábbi cikk alapján azért idéztem fel, (<http://www.antiwar.com/rep/szamuely/szamuely50.html>), mert nem olyan rég és nem is olyan messze tőlünk esett meg, akkor, amikor sokan közülünk még nem sejtették, hogy Soros és hálózata mindenhol hasonló módszerekkel, hasonló recept szerint, hasonló célokat szem előtt tartva működik. Amikor az üzlet már nem elég lukratív, odébb állnak, és csapat-papot otthagynak. A bányákat és a ráépülő üzemeket Koszovó nemrég vette állami tulajdonba, amit az észak-koszovói szerbek nem hajlandóak tudomásul venni.

A recept

A recept egyszerű. Szemelj ki egy megszerzésre érdemes üzleti célt. Küldd oda a civiljeidet, destabilizáld a területet, szervezz hozzá megfelelő médiahátszelet, kreálj káoszt, és ha megvan, te legyél az, aki megszerzezi a segítséget az újjáépítéshez és közben kimazsolázza a legjövedelmezőbb üzleteket. Bontsd le a határokat, hogy azok ne akadályozzák a mozgásodat. Bontsd le a nemzeti szuverenitást, hogy az ott lakók, vagyis a helyiek érdekei ne hátráltassanak. Vedd meg a szakértőket, pénzzel, ösztöndíjjal, díjjal, hírnévvel, elismeréssel, hájpolással, kit, mivel kell és lehet. Nevezd őket szakértőknek, függetleneknek, demokratának, nyitottaknak. Akadályozd meg, hogy beszédhelyzetük kiderüljön, hogy szakmai alkalmatlanságuk napfényre kerüljön, ahogy ez az általános felmelegedésre vonatkozó adatok másodszeri, nyilvánvaló és szervezett meghamisításának kipattanásakor történt. Vedd meg tehát a helyi médiát, tv-t, rádiót, napi és hetilapokat, valamint az interneteseket, nevezd őket is függetleneknek, és fizess meg őket azért, hogy az általad meghatározott célokért dolgozzanak. Díjazd és sztárold őket is. A Soros pénzzel kitömött médiumok arról ismersezenek meg, határon innen és túl, hogy a régi lenini taktikát követve mindig személyre támadnak. Sohasem az üggyel, az állításokkal, a felvetésekkel

vitatkoznak, azok cáfolatával nem fárasztják sem magukat, sem a nagyérdem?t. ?k a személyeket félemlítik, és ha ez nem elég, semmisítik meg, ezért újságírói, aktivistái a karaktergyilkosságok specialistái.

A Soros-féle civilnek nevezett szervezetek, amiket szintén úri módon eltart, ugyancsak mind „függetlenek” és persze a „szakértelem” letéteményesei. El?szeretettel hivatkoznak magukra illetve egymásra „objektívként” is. Lelkesen és zokszó nélkül csatasorba állíthatóak minden olyan alkalommal, minden olyan célért, amit a Soros birodalom számukra kijelöl. Soros hatalma és példátlan befolyása ezekb?l a mindent behálózó segédcsapatokból, ezekb?l a határokon átível? hálózatokból áll. ?ket mozgatja szervezetten és koordináltan. Esetenként az USA külpolitikai érdekeivel összhangban, esetenként azokkal ellentétesen, sokszor azokat kiszolgálva, máskor a helyi vezet?kkel kötött id?leges megállapodások mentén, de mindig pontosan körülhatárolható busás anyagi haszon reményében. Végül is üzletember, pontosabban olyan spekuláns, aki mások tönkretételével keres pénzt, halmoz fel busás nyereséget.

A Szovjet birodalomból Soros birodalom lett

A háttérben zajló nagy játszmák, amiket szuperhatalmak, regionális er?központok és helyi kijáróik játszanak, gyakran nem sejlének fel számunkra, de bizonyos id? elteltével azért összeáll a kép. A lényeg mindig ugyanaz: új befolyási övezetek birtokbavétele, vagy a már meglév?k megtartása. Így volt ez a szovjet birodalom összeomlása után keletkezett hatalmi, befolyási vákuum esetében is. A mából visszanezve megállapíthatjuk, hogy régióinkban az 1990-es évtized elejére aránylag zökkenésmentesen, kevés véráldozat árán zajlott le a befolyási övezetek cseréje.

A nyolcvanas évtized jelent?s változásokat hozott a bipoláris világ két szuperhatalmának viszonyában. *Ronald Reagan* új külpolitikai doktrínát fogadtatott el. A feltartóztatáson alapuló defenzív nemzetstratégiai célt, ami évtizedekre meghatározta az USA hozzáállását a szovjetek expanziós kísérleteihez, a *Szovjetunió* visszaszorítására és a kommunizmus megdöntésére irányuló szándék váltotta fel. A lengyel *Szolidaritás*, és a számukra nyújtott egyértelm? USA támogatás, az afgán *mudzsahedinek* felfegyverzése, valamint a tény, hogy *Teng Hsziao-ping* kinyitotta *Kínát* a világ felé és elindította azon az úton, mely újra világhatalmi pozícióhoz juttatta, a szovjet blokk és így *Magyarország* számára is új feltételeket és feladatokat jelentett. Az addigra technokrata bürokráttal feltöltött magyar pártvezetés egy olyan *pilot projekt* beindítását kezdeményezte a szovjeteknél, amivel a szocializmus reformálhatóságának határait akarták kitapogatni. Ennek egyik els? lépése az volt, hogy 1982-ben csatlakozhattunk a *Világbankhoz* illetve az *IMF*-hez, 1984-ben pedig az ideológiai egynem?ség feloldása is napirendre került. A párt legfels?bb szintjével szorosán együttm?ködve, megkezdhette magyarországi m?ködését Soros György frissen létrehozott alapítványa. Mely többek között engem is támogatott.

Soros az OTP-t szerette volna, nagyon

Amikor 1984-ben Soros György a szocialista *Magyarországon* megjelent, a szovjet uralom még stabilnak és kikezdetetlennek t?nt. Fél évtizeddel kés?bb, 1990-ben, amikorra hál' Isten megbuktak a kommunisták, a már széles támogatotti kört maga mögé gy?jtött Soros a *teljes magyar államadósság* átvételére jelentkezett be, cserébe a magyar ipar, vagyis a nemzeti vagyon színe-javának átengedését kérte. Antall József, els? szabadon választott miniszterelnökünk azonban kikoszarazta.

A Soros által addigra már helyzetbe hozott megmondóemberek ekkor els?pr? erej? médiakampányt indítottak annak érdekében, hogy a kommunisták által felhalmozott adósságot demokratikussá vált hazánk zokszó nélkül fizesse vissza, könnyítésre, elengedtetésre ne is gondoljon. Ugyanezek a megmondóemberek az adósságtörlesztést szem el?tt tartva azt szorgalmazták, hogy régióinkban egyedül nálunk ne kerüljön sor *reprivatizációra*, vagyis ne adjuk vissza az államosított javakat az eredeti tulajdonosoknak. Helyette az elvtársak által már megkezdett *privatizáció* folytatását szorgalmazták, aminek igenlése összekötötte az egykori demokratikus ellenzékiet, értsd: *SZDSZ*, és a vadprivatizációban már jelent?s t?kére szert tev? egykori elvtársakat, és így a minél teljesebb és gyorsabb privatizáció a posztkommunista tábor egyik f? követelésévé vált. Ma már vitán felül áll, hogy úgy a vad-, mint az ezt követ? privatizációk zöme a közvagyon áron aluli kiárusítását jelentette.

Már *Boross Péter* volt a miniszterelnök, amikor Soros rástartolt a legnagyobb magyar lakossági bank, az *OTP* ár alatti kivásárlására. Szándéka Boross, majd az új, immár szocialista *Horn Gyula* ellenállásán megbukott. Az *MSZP*?*SZDSZ* kormányban, a koalíciós partner *SZDSZ* hathatós támogatásával nyomatékosítva, Soros újra napirendre vetette az *OTP* igencsak nyomott áron történ? bekebelezését, ami azt jelentette volna, hogy a legnagyobb magyar pénzügyintézetet, és így a magyar gazdaság feletti ellen?rzést is megszerezhetné volna. Horn ezt

megakadályozta.

A magyar tapasztalat

Soros nálunk próbálta ki, hogyan, milyen szervezetekbe érdemes befektetnie, milyen hálózatot kell létrehoznia ahhoz, hogy érdekeit minél hatékonyabban képviselhesse. Egyértelművé vált a számára, hogy a nemzeti elkötelezettségek, az olyanok, mint Antall, vagy Boross, vagyis az *MDF*, és a szocialisták nemzeti szárnya, majd a *Demokratikus Charta* ügyében tanúsított ellenszegülése óta a *FIDESZ* is, holmi ősdi, nemzeti érdekekre hivatkozva hátráltatják üzleti tevékenységét.

Kiépítette és egyre bővítette tehát hálózatát azokból a véleményformáló csoportokból, amelyek egy része lelkesen, más része óvatlanul, néhányan tudatosan, többen a gyorsan jövő kézzelfogható elnyökért, éltek a Soros által számukra nyújtott lehetőségekkel. Úgy is mondhatnánk, hogy Soros megvette az értelmiség egy részét, mindenekelőtt a liberálisokat, de csurrantott-cseppentett másoknak is. A magyar kulturális és társadalomtudományi életben a Soros által támogatottak jelentős, sőt domináns pozíciókat foglaltak el. Médiafőlnyüket kihasználva évtizedekre *kánonállító* helyzetbe kerültek.

Soros megtévesztő, ártatlannak látszó célok mentén vonzott be sokakat, pl. esélyegyenlőség, cigányprogram, kórházi eszközök, és mindenekelőtt az emberi jogok védelmére hivatkozva. Az emberi jogokat Soros és aktivistái olyan gumifogalommá változtatták, ami tetszés szerint tágítható, bővíthető, és alkalmazható. Mára főleg a migránsok jogait védik, és újabban egyesek az állatokra is kiterjesztenék. Mindez csak részben fedi el, ha egyáltalán, a tény, hogy Soros hálózatán keresztül primer politikai céljait akarja érvényesíteni, melyek mindig és mindenhol azonnal pénzre, mégpedig sok pénzre váltható üzleti hasznot hoznak a számára.

Abban is sok, összehangolt munka van, hogy Soros nevének említésekor a mai, fiatal generáció a nemes célokért küzdő önzetlen emberbarátot látja, nem pedig azt a kíméletlen valutaspekulánst, aki 1988-ban *Franciaország* legnagyobb bankját akarta tönkretenni, majd megszerezni, 1992-ben pedig bedöntötte a brit fontot. Ez az akciója a hatalmas nyereségen kívül egyfajta pénzügyi celebstátuszt is szerzett a számára, amit a mai napig igen nagy élvezettel tölt be. 1998-ban a rubelt is a padlóra küldte, ami a magyar gazdaságnak is jelentős károkat okozott. A *Financial Times*-ban publikált nyílt levelében amellett érvelt, hogy az orosz gazdaság felülértékelt, valójában működésképtelen, és követelte, hogy a rubelt legalább 15-20%-kal értékeljék le. Ennek hatására a rubel összeomlott, 60%-kal leértékeltődött, *Oroszország* fizetésképtelenné vált. Orosz emberek millióinak fizetése, nyugdíja és persze megtakarítása lett oda, ahogy fél évtizeddel előbb a briteké.

Ha valaki azt keresi, miért vált viselkedésének Soros és az általa pénzelt szervezetek tevékenysége *Oroszországban*, a gyökereket itt kereshetők. De egy évvel korábban spekulatív támadást intézett *Malajzia*, *Thaiföld* és *Japán* ellen is. A maláj elnök szerint Soros egy olyan bölcös, aki lerombolta azt, amit a malájok negyven éven keresztül építettek. „Amikor pénzt csinállok, nem vagyok tekintettel a társadalmi következményekre”? magyarázta ezzel kapcsolatban emberbarátilag Soros. Ja, és ha már Sorosról az emberbarátról beszélünk, aki irántunk, magyarok iránt, állítólag megkülönböztetett elköteleződést érez, akkor nem árt felidézni, hogy 2008-ban, a pénzügyi válság legnehezebb óráiban, Soros és üzletfelei ellenséges kivásárlási támadást indítottak a forint és az OTP ellen. Ezeket a kísérleteket visszavertük és a *Pénzügyi Felügyelet* rekord összegű, félmilliárd forintos büntetéssel sújtotta Soros cégét, amit persze könnyedén kifizetett.

Jó azonban, ha mindig szem előtt tartjuk, mire számíthatunk tőle, ki is valójában. Egy olyan spekuláns, aki a globális üzleti, pénzügyi körök egy meghatározott csoportjának üzleti érdekeit képviseli kíméletlen nyomulással, ezer hangszeren játszva, akadályt nem ismerő módon. Az csak természetes, hogy Sorosról az általa szponzorált „mérvédő” sajtó, emberbarátként, filantrópként ír. De milyen emberbarát az, aki sorozatban tette tönkre az európai illetve ázsiai valutákat, kisemberek megtakarításait, nyugdíját, fizetését söpörte el spekulációival, hogy hatalmas hasznot fölözhesse le? Vagyona *off shore* adóparadicsomokban, a kajmán szigeteken és a holland Antillákon van bejegyezve, vagyis a szegényekért aggódó, balos alapítványok legfőbb támasza adóelkerülő gyakorlatot folytat. Régióinkban aránylag kis pénz befektetésével óriási befolyásra tett szert. Akkorára, hogy saját értékelése szerint sikerült a *Szovjetbirodalomból Soros birodalmat* csinálnia.

Soros és a baloldal egy és ugyanaz

Az USA-ban pont egy évtizeddel magyarországi alapítványának útra indítását követően, 1994-ben kezdett hálózatának kiépítésébe. Civiljei akkor, első körben a könnyű drogok legalizálása mellett kampányoltak. Ezt követően kerültek sorra az úgynevezett baloldali ügyek (politikailag korrekt kánon, környezetvédelem, feminizmus,

homoszexuálisok jogai, egyenlőség házassága, migráció támogatása, iszlámbarátság, rasszizmus, az amerikai fehérek elleni hadjáratok, prostitúció legalizálása, stb.). Mindezt olyan kiváló határfokkal és olyan eredményesen tette, nemcsak az USA-ban, de *Európában*, így hazánkban is, hogy mára Soros és a baloldal egy és ugyanazzá vált.

A mai „baloldali ügyek és témák” azok, amik mellé Soros hálózata odaáll, amiket támogat, képvisel, és amiknek érvényre juttatását minden eszközzel szorgalmazza. Soros tehát foglyul ejtette a baloldalt, mely mára gátlástalanul kiszolgálja a globális nagyvállalatok és globális pénzügyi szereplők érdekeit. Ez az oka annak, hogy a baloldal élén már csak jól fészült üzletembereket, bankárokat, nagyvállalati menedzsereket, illetve olyan politikusokat látunk, akikből elbővülő nagyvállalati lobbisták lesznek (*Clinton, Schröder, Blair, Kern, Macron, Schulz, Gyurcsány, Bajnai*).

Ahhoz, hogy Soros kivásárolhassa a baloldalt, és mellékesen a liberalizmust is, szükséges feltétel volt az *USA Demokrata Pártjának* megvásárlása, amit még a *Saturday Night Live* szatirikus műsor írói is tényként kezelnek. Műsorukban ezért Sorosról, mint „a Demokrata Párt tulajdonosáról” beszélnek. A Demokrata Párt feletti befolyás megszerzésének egyik mérföldköve a 2002-es *McCain-Feingold* féle pártfinanszírozási törvény elfogadtatása volt, (*Bipartisan Campaign Reform Act of 2002*) ami megtiltotta, hogy nagy cégek, pl. a szakszervezetek, amelyek hagyományosan a Demokrata Párt legnagyobb támogatói voltak, kampánypénzeket fogadjanak el. A republikánusokat ez sokkal kevésbé érintette, mertők mindig is elsősorban a gazdag magánszemélyek támogatásaira számítottak. Így a Soros által létrehozott kampánytámogatással és szervezéssel foglalkozó szervezetek életfontosságúvá váltak a Demokrata Párt számára. Mint pl. az 1998-ban alapított *MoveOn.org*, a 2005-ben létrehozott kaliforniai *Courage Campaign*, illetve a 2003-ban alapított *Center for American Progress* (CAP), (Bajnai Gordon *Együtt* mozgalmának támogatója) melynek vezetője az a *John Podesta* volt, akit utoljára *Hillary Clinton* kampányfőnökeként azonosíthatunk be. Mára százával vannak olyan Soroshoz köthető „civil” szervezetek az amerikai Demokrata Párt körül, melyek szervezési, pénzszerzési, politikai feladatokat látnak el.

Soros első komolyabb olyan politikacsináló akciója az USA-ban, melynek személyesen is az élére állt, a *George W. Bush* újraválasztása elleni kampány volt, amibe 24 millió dollárral szállt be. Ez a kísérlete kudarcba fulladt. *Barack Husszein Obama* megválasztásával azonban az a rendkívüli helyzet állt elő, hogy Soros céljai, balliberális ideológiai nézetei az USA hivatalos politikájává váltak. Az Obamát megelőző időszakban, ahogy most *Trump* alatt is, Soros hálózata számtalan esetben állt az Amerika-ellenes erők oldalára, ez a legszembetűnőbben abban nyilvánul meg, ahogy a nyugati baloldal Izrael-ellenes, palesztinbarát szervezeteit támogatja. Soros soha nem támogatta Izraelt, amit azzal indokol, hogy: „*Izraelnek van elég támogatója.*” Amikor nem az ő embere ül a *Fehér Házban*, akkor úgy látja, hogy: „*Az USA a legnagyobb akadály a biztonságos és igazságos világrendnek*” és fontosnak tartja azt is, hogy „*Az USA adja fel a privilégiumait.*”

Skyfall

Engem Soros a 2012-ben bemutatott 23. *Bond* film, a *Skyfall* főszereplőjére, a *Javier Bardem* által alakított gonosz, de csúcscokos *Silvara* emlékeztet, aki megszállottan és elhivatottan tör világalomra. Soros is megszállottan, és ahogy ő maga mondja: *egyfajta messianisztikus elhivatottsággal* akarja megvalósítani azt a globális világrendet, azt a globális társadalmat, amely egy globális gazdasági rendet megködtet. Számunkra mindez nagyon is ismerős cseng. Igen, majdnem fél évszázadunk ment rá egy hasonlóan utópikus világmegváltó projektre, amit hasonlóan „elhivatott” emberek kényszerítettek ránk.

Soros szerint, neki elég pénze van ahhoz, hogy ne vonatkozzon rá semmilyen játékszabály, és ahhoz is, hogy azokat a szabályokat, amik nem tetszenek neki, megváltoztassa. „*Engem a változás érdekel*” mondja. És azt is büszkén jelenti ki, hogy: „*Szeretem a felforgató akciókat, amiket gyakran alkalmazok is.*” Valóban, szereti és gyakran alkalmazza is őket. Mindenki előtt világos, hogy Soros „civiljei” vagyis hálózata állt a színes forradalmak mögött *Ukrajnában*, *Grúziában*, de *Janukovics* megbuktatásában is benne volt a keze, ahogy az *arab tavaszban* is.

Orbán is meg akarta és akarja buktatni, meg persze *Trumpot* is. A módszer mindenhol azonos. Befolyást vásárol az értelmiségi világban, a tudományos, az egyetemi és a pénzügyi megmondóemberek között és a médiában. Politikai pártokat, civil szervezeteket épít ki, vesz át. Hálózatot szervez belőlük és fedőszervekként használja őket. Káoszt és nyugtalanságot szít. Minden eszközzel meggyengíti a regnáló hatalmat. Ha kell választási csalásra hivatkozik, ha gazdasági nehézségek vannak, arra, ha valami más ürügyet talál, arra. Nagy demonstrációkat szerveztet, vagy ha mások kezdik szervezni, pillanatok alatt rászívják magukat és átveszik az irányítást az ő

emberei. A Facebook, a Twitter és a mobilok elterjedése miatt semmi perc alatt hatalmas tömegek mozgósíthatóak, mobilizálhatóak, könnyebb dolga van tehát, mint régen. Huszonöt éve képzí, neveli aktivista hálózatát és médiáját, akiknek segítségével ezekben a demonstrációkból kiindulva, ezekre hivatkozva megpróbálja a rendszert destabilizálni. Radikális utcai harcosaival rendezavarást provokál, hogy káoszt teremtsen. Fontos az is, hogy az a képzet keletkezzen: a regnáló hatalom mindjárt megadja magát, vagy már meg is dőlt, nem ura a helyzetnek. De legalább annyira fontos az az üzenet is, hogy a demonstrálók nincsenek egyedül, mellettük az egész társadalom, sőt az egész világ. Méghozzá a „fejlett”, „mérvadó” része. Ők is úgy gondolkoznak, cselekszenek, ahogy te, mert te, és a hozzád hasonlóak a történelem „jó” oldalán álltok, a haladást képviseltek.

Nálunk ez az érvelés csak a fiatalokra hat, mi, idősebbek túl jól ismerjük a „haladókat” és azokat, akik a történelmi szükségszerűségről papolnak. Amikor a testvérháborút, a vallásháborút, a határvillongásokat, a gazdasági válságot, a pénzügyi összeomlást, a rend felszámolását sikeresen elidézték, Soros a rendcsináló szerepében lép fel és segítyt, kötszert és gyógyszert ad, meg osztja az észet, befektet(!), kivásárol és stabilizál, és ami a lényeg: új politikai garnitúrát hoz helyzetbe, olyat, amelyik a „nyitott társadalom” magasztos célját követi, vagyis Soros kottájából játszik. Ilyenkor igazán elemében van. Ahogy ő mondja: „A világnak szüksége van lelkiismeretre, és az én alapítványi hálózatom az.”

Európa destabilizálása az Európai Unió szétbomlasztása igazi nagy falat a számára, de most ez van soron. A 2008-as gazdasági és pénzügyi megtorpanás okozta elbizonytalanodás, az európai politikai elit elfáradása, önmagában is pont elég nehézséget okozott, amit azonban a Soros által támogatott és a hálózata által szervezett migrációs krízis szakítópróba elé állít. A fenti recept figyelembevételével, igazán nem nehéz bekalibrálni a Soros által kitűzött célt. A migrációs nyomás fenntartásával és fokozásával kettészakítani az Uniót, a behozott, integrálhatatlan muszlim tömegekkel destabilizálni Európa nyugati felét, keleti felét pedig pénzügyileg kiszárítani. Az így ellenállásra képtelen kontinensből aztán igazi nyitott társadalmat szervezhetnek majd Soros szervezetei: a „civiliek”, az összes ballib segítségével. Ehhez persze az kell, hogy nyitottságuk oltárán feláldozzák maradék identitásukat, és lemondjanak mindenről, ami azzá tette őket, amik.

Még szerencse, hogy Soroson és aktivistáin kívül mások is vannak a pályán. Azok, akik nem dőlnek be a progresszív, világmegeváltozó szirénhangoknak, és pontosan tudják, hogy hívószavaik: a demokrácia, a fékek és egyensúlyok, az emberi jogok, a szólásszabadság és a tanszabadság az ő szájukból pont annyit ér, mint az egykori kommunistákéból. Vagyis: semmit. Hiteltelenek, és álságosak. Nem tőrik a vitát, a nyílt beszédet, az érveket. Sajnálom a balosokat. A Sorossal kötött frigyükbe bevitték mindenüket, amijük maradt. A kisemberek vágyait, törekvéseit. Cserbenhagyták őket és lemondtak érdekeik képviselőitől és védelméről. Sorostól cserébe pedig nem kaptak mást csak pénzt. Az pedig soha nem elég, és mindig többen vannak, akik igényt tartanak rá, mint ahányan kapni akarnak belőle. És miután elfogy, nem marad semmijük, és odalett az önbecsülésük is.

A 2010-es Fidesz győzelem nem várt akadályokat gördített a hazánkban 2002 óta feltartóztathatatlanul terjeszkedő Soros birodalom elé. A magyarországi ellenzél azért is bírt és bír különös jelentéssel, mert, mint említettem, Soros emberbaráti operációja innen indult, és a CEU révén itt van utánpótlásképző bázisa is. Ha a CEU-ra ugyanazok a törvények vonatkoznak majd, mind a többi egyetemre, az azt az üzenetet hordozza, hogy Soros György mégsem mindenható, és nem is sebezhetetlen. Ez pedig amilyen jó hír a számunkra, annyira tőrheterlen az ő és aktivistái számára.

A sorosizmus

Már utaltam rá, hogy Soros évek óta nyílt politikacsinálóvá vált az USA-ban is. Hatalmas összegekkel támogatta Hillary Clintont, Trump győzelmét személyes kudarcként élte meg, ezért célul tűzte ki a megbuktatását. Szervezetei napi szinten próbálják destabilizálni az USA megválasztott elnökét, folyamatosan támadják, kétségbe vonják legitimitását, alkalmasságát, hazája iránti lojalitását. Mindezt az általa térségünkben már többször sikerrel alkalmazott és szervezeteivel jól begyakorlott receptet követve teszik. Hasonlóan ahhoz, ahogy Macedóniában, vagy éppen Szerbiában. A színes forradalmakban, Grúziától, Ukrajnáig elég tapasztalatot gyűjtöttek. Ahogy a Balkánon is, hiszen Soros alapítványai 2003 februárjától Belgrádban képezték ki azokat az aktivistákat, diákokat, civileket, akik a „békés forradalom” projektjét kiviteleztek és Sevardnadze helyett Saakasvilit ültették Grúzia élére. De nem volt ez másként Juscsenko megbuktatásánál, vagy az Orbán ellen indított destabilizációs kísérletek esetében sem.

Soros oktatási, vagy pontosabban képzési programjai, befolyásolási projektjeinek egy jelentős része arra irányul, hogy a világ legkülönbözőbb helyein a sorosista világnézetet vallók nyerjék a választásokat. Ezért hatalmas összegeket áldoz azoknak a „populista” politikusoknak a meggyengítésére, akik szembeszegültek a tömeges

bevándorlattással, és a globális világerők térnyerésével, és kiállnak nemzetük szuverenitása mellett.

A Soros agytrösztnek számító *Open Society Foundation* „bizalmas” dokumentumaiból egyértelműen látszik, hogy például az *Athena Intézet*en keresztül, melyben *Meszerics Tamás* (LMP) együtt dolgozik *Szelényi Zsuzsannával* (Együtt), csak 2013-ban 35 ezer dollárt költöttek a magyar populista hangok ellehetetlenítésére. További 100 ezer dollárt kaptak az unió különböző „független” intézetei arra, hogy régióink populizmusa ellen harcoljanak. Soros összesen 6 millió dollárt adott 90 különböző intézetnek arra, hogy a bevándorlást igenlő pártok mellett kampányoljanak a 2014-es európai uniós választásokon. (<http://dailycaller.com/2017/04/05/leaked-docs-show-how-soros-spends-big-to-keep-populists-out-of-power-in-europe/>) A Wikileaksre kirakott fent idézett dokumentumokról érdekes módon egyetlen beszámoló sem jelent meg sem a *New York Times*-ban, sem a *CNN*-en, de még csak a *Washington Post*, vagy a *CBS News* híreiben sem.

Soros mintegy száz országban van jelen. Amit képvisel, és amit hálózatának tagjai képviselnek, az a nemzeti szuverenitás lebontása, a globális cégek érdekeinek képviselete, a „fejlett nyugat” szempontjainak elsőbbsége. És egy olyan ideológiai mix: a sorosizmus, ami mára elszívta a levegőt a baloldaltól és a liberalizmustól. Ami helyette van, az a Soros-féle utópikus, globalista értékvilág, ahol a „világ proletárjai” helyett a „világ globalistái” egyesülnek üzleti érdekeik képviseletére. Megvásárolták maguknak a baloldalt és a liberalizmust, értékeiket kisajátították és átpozícionálták, hogy a globális migráció és a globális piac érdekeinek szolgálatába állítsák. Mindenki, aki továbbra is kitart a nemzeti szuverenitás, a nemzeti érdekek képviselete mellett, vagyis azokat a rétegeket, tömegeket akarja szolgálni, akik választott képviselőiken keresztül tudják csak érdekeiket érvényesíteni, azokat populista, fasiszta, náci jelzőkkel illetik. Legyőzésükre és kiiktatásukra pedig egyaránt mozgósítják velük szembe hatalmas pénzügyi erejüket, és civileknek álcázott harcra kiképzetteiket. Ezt tapasztalta meg a migrációs válság óta régiókban *Románia*, *Macedónia*, *Lengyelország*, *Szlovákia* és mi is, már sokadszor. De kapott ízelítést belőle az USA is, nem is olyan régen, *Fergusonban*, *St. Louis* elvárosában, ahol 2014 nyarán Soros dollármilliókat költött arra, hogy az egész USA-ból odaszervezze fizetett agitátorait, a balos *Berkeley* egyetemét a *New Yorki Brooklynig*. Heteken át tartó tüntetéseket, zavargásokat rendeztek, hatalmas médiakampánnyal kísérve, hogy bizonyítsák: *Fergusonban* intézményesült a rasszizmus. Kampányuk nem érte el a kívánt célt, mert a szinte csak feketék lakta városrészben újraválasztották azt a fehér polgármestert, akit Sorosék, f?rasszistának kiáltottak ki.

A CEU

Amikor a *Közép-európai Egyetem Budapestre* költözött, alig néhány évvel a vasfüggöny lebontását követően, sokan, köztük én is, ezt a nyugatosodás, az amerikai egyetemi szabadság és színvonal Budapestre érkezéseként üdvözöltük. Annak bizonyítékát láttuk benne, hogy a hidegháborúban aratott amerikai győzelem következményeként a kommunizmus alatt egyenértékűvé gyalult és kötelezően marxistává parancsolt egyetemi szféra számára is eljött végre a szabad gondolkodás ideje. Hiszen, főleg a társadalomtudományok területén, a pártállam rigorózan ragaszkodott ahhoz, hogy világnézeti monopóliuma érvényesüljön.

Nagyon hamar kiderült azonban, hogy a CEU nemhogy nem járul hozzá a társadalomtudományi gondolkodás plurálissá válásához, hanem az amúgy is hatalmas helyzeti előnyből induló posztkommunisták egyoldalú támogatójává válva, mindösszesen annyi történt, hogy a marxisták újabb, most már nyugati képviselői is megérkeztek hozzánk. Minden kiszuperált amerikai, kanadai, izraeli és nyugat-európai marxista biztos pozícióra és néhány kellemes évre számíthatott a CEU társadalomtudományi tanszékein. *Michael Ignatieff*, a CEU rektora és harcostársai azt a tényt, hogy a magyar törvényeknek megfelelően kellene a CEU-nak is működnie, úgy próbálják feltüntetni, mintha a tanszabadság, vagy az egyetemi autonómia került volna Magyarországon veszélybe. Erről szó sincs. Az azonban igaz, hogy az angolszász egyetemek iránti egykori rajongásunk megszűnt. Ennyi év tapasztalatával a hátunk mögött sokkal kritikusabbakká váltunk az irányukba. Ugyanis az elmúlt negyedszázad alatt jóval többen lettünk, akik beszélünk angolul, a világháló pedig lehetővé teszi számunkra, hogy széleskörűen tájékozódjunk. Ezt a vasfüggöny mögé zárva nem tehetjük meg. Olvassuk, halljuk tehát, hogy az amerikai és brit egyetemeken nem t?rik az ellenvéleményt, hogy nem engedik szólni, el?adni azokat, akikkel a militáns sorosisták nem értenek egyet.

Nálunk is ezt csinálták azok a militáns ifjúkommunisták, akik a kommunista párt támogatását maguk mögött tudva elüldöztek minden nem kommunistát a magyar egyetemeken, f?iskolákról már a múlt század negyvenes éveinek végén. Nem akarjuk ezt újra megélni, még ha ma ez is a „fejlettség” kritériuma. Ahogy nem akarunk „safe spaceket” sem, ahova behúzódhatnak azok, pl. a CEU-n, akik nem akarnak meghallgatni másokat. Nem akarjuk, hogy szabotázsakciókra szakosodó politikai aktivistákat képezzenek egyetemünkön, ahogy azt a CEU-n és újabban a *Harvardon* is teszik.

[/http://www.dailymail.co.uk/news/article-4380842/Harvard-University-start-anti-Trump-Resistance-School.htm/](http://www.dailymail.co.uk/news/article-4380842/Harvard-University-start-anti-Trump-Resistance-School.htm/)

A mából visszanézve, Soros támogatása felért egy halálos öleléssel. Kifacsarta és a maga képére formálta az egyetemét is, ahogy a politikai baloddallal is tette. Először a magukat liberálisoknak nevező SZDSZ-t el a magyar politikai palettáról, most pedig az egykori szocialisták megmaradása is kérdésessé vált. De még mindig nem értik, milyen következményekkel jár *Lendvai Ildikónak*, a Magyar Szocialista Párt egykori elnökének kinyilatkoztatása: „Az ellenzék Soros oldalán áll.” Nem értik, hogy az a politikus, aki sorosistává válik, megpecsételi a sorsát.

Soros György idős ember, augusztus 12-én lesz 87 éves. Megélte a Holokausztot, amiről egy helyen azt nyilatkozta: „1944 életem legboldogabb időszakom volt. Nagyon pozitív élmény volt. Hittem magamban, hittem apámban, és tudtam, nem történhet velem semmi.” Nem történt. Egy világbirodalmat gründolt össze. Temértelen pénze van, hatalma szinte korlátlan. De semmi sem tart örökké. Egyszer minden véget ér.

Schmidt Mária - <http://latoszogblog.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló